

dosarul nr. 2r-46/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (Jud: N. Costăș)

Instanța de apel: Curtea de apel Bălți (Jud: S. Procopciuc, N. Chircu, E. Gurmeza)

DECIZIE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Valeriu Voronoi, reprezentat de avocatul Rodica Cojocar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inga Strelțov-Draganel împotriva lui Valeriu Voronoi cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins cererea de repunere în termen a apelului și s-a restituit cererea de apel depusă de Valeriu Voronoi,

c o n s t a ț ă :

La 13 august 2015, Inga Strelțov-Draganel a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Voronoi cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Inga Strelțov-Draganel a solicitat încasarea din contul lui Valeriu Voronoi, a prejudiciului material în sumă de 11013,80 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 720 de lei, a cheltuielilor pentru serviciile Gospodăriei Locativ Comunale Bălți în sumă de 150 de lei, a cheltuielilor pentru întocmirea acțiunii în sumă de 700 de lei, a taxei de stat în sumă de 360 de lei, a cheltuielilor pentru serviciile poștale în sumă de 11,65 lei și a prejudiciului moral în sumă de 3000 de lei.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea înaintată de Inga Strelțov-Draganel a fost admisă parțial.

S-a dispus încasarea din contul lui Valeriu Voronoi, a prejudiciului material în sumă de 11013,80 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei în sumă de 720 de lei, a cheltuielilor pentru serviciile Gospodăriei Locativ Comunale Bălți în sumă de 150 de lei, a cheltuielilor pentru serviciile poștale în sumă de 11,65 lei, a taxei de stat în sumă de 360 de lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 700 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

La 08 august 2018, Valeriu Voronoi, reprezentat de avocatul Rodica Cojocar, a depus cerere de apel nemotivată, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului și admiterea cererii apel.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea lui Valeriu Voronoi cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel, ca fiind depusă tardiv.

La 27 noiembrie 2018, Valeriu Voronoi, reprezentat de avocatul Rodica Cojocar, prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva încheierii din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel la faza primirii cererii de apel.

În motivarea recursului, Valeriu Voronoi a invocat că la 12 iulie 2018 a primit copia hotărârii primei instanțe și astfel, consideră că termenul urmează a fi calculat din momentul recepționării dispozitivului hotărârii.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Bălți a expediat încheierea contestată la 21 noiembrie 2018, fiind recepționată de către recurent la 23 noiembrie 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f.d. 130).

Astfel, recursul declarat la 27 noiembrie 2018 este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 13 august 2015, Inga Strelțov-Draganel a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Voronoi cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanța prin hotărârea din 29 iunie 2018, a admis parțial acțiunea înaintată de Inga Strelțov-Draganel (f.d. 103, 111-113).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 august 2018, Valeriu Voronoi, reprezentat de avocatul Rodica Cojocar a depus cerere de apel nemotivată, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului (f.d. 76).

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 369 alin. (1), lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins cererea lui Valeriu Voronoi cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel, ca fiind depusă tardiv (f.d. 122-124).

Din conținutul încheierii recurate rezultă că respingerea cererii de repunere în termen și restituirea cererii de apel a fost generată de faptul că apelantul nu a prezentat motive întemeiate în susținerea cererii de repunere în termen.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că la art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă este prevăzut expres momentul începerii curgerii termenului de declarare a apelului – data pronunțării dispozitivului hotărârii.

La caz, data limită de depunere a apelului a fost 29 iulie 2018, însă cererea de apel a fost depusă la 08 august 2018, adică peste termenul de 30 zile, cu solicitarea de repunere în termen, însă fără a anexa probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

Art. 110 din Codul de procedură civilă, statuează că termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În corespundere cu art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Instanța de recurs menționează că potrivit proceselor-verbale din 13 octombrie 2015 (f.d. 40), 15 decembrie 2015 (f.d. 43), 18 ianuarie 2016 (f.d. 54), 21 iunie 2018 (f.d. 99) Valeriu Voronoi a fost prezent la ședințele de judecată din cadrul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Totodată, Colegiul reține că recurentul-apelant în cererea de recurs a specificat că nu a fost prezent la ședința de judecată, când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 29 iunie 2018 (f.d. 102), însă, recurentul a fost citat legal prin aviz de primire (f.d. 101), fapt ce denotă că ultimul a cunoscut despre ședința de judecată.

Prin urmare, având în vedere că recurentul-apelant a făcut cunoștință cu dispozitivul hotărârii la 12 iulie 2018, fapt confirmat prin copia plicului anexat la materialele dosarului (f.d. 110), atestă că recurentul a avut la dispoziție 17 zile pînă la expirarea termenului de declarare a apelului, pentru a contesta hotărârea primei instanțe.

Totodată, instanța de recurs relevă că, recurentul-apelant a solicitat repunerea în termen, însă, nu a invocat careva motive întemeiate, iar la materialele dosarului nu sunt anexate probe, ce ar dovedi imposibilitatea acestuia de a îndeplini actul de procedură în termen. Or, exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

Prin urmare este evident faptul că având la cunoștință despre existența hotărârii primei instanțe și depunând cererea de apel la 08 august 2018, adică în afara

termenului legal, recurentul a demonstrat suplimentar o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională. Astfel, ultimul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță. Contrar celor menționate, apelantul nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează că la 06 iulie 2018, dispozitivul hotărârii a fost publicat pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată” la compartimentul „Judecătoria Bălți”, „Hotărârile instanței”. Astfel, recurentul avea obligația să se intereseze de soarta dosarului, fiind conștient că cauza dată se află pe rolul instanței de judecată.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă, iar art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă statuează că părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În corespundere cu art. 10 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Soluția instanței de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în condițiile când părțile au obligația de a-și exercita drepturile procedurale cu bună credință și în termen. Or, în conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rînd a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de apelant/recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Din considerentele enunțate și avînd în vedere faptul că încheierea privind respingerea cererii lui Valeriu Voronoi de repunere în termenul de declarare a apelului și restituirea cererii de apel ca fiind depusă cu încălcarea termenului legal, este întemeiată și adoptată cu respectarea cadrului legal, iar argumentele invocate de către recurent nu sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Valeriu Voronoi, reprezentat de avocatul Rodica Cojocar, cu menținerea încheierii din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Valeriu Voronoi, reprezentat de avocatul Rodica Cojocar.

Se menține încheierea din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inga Strelțov-Draganel împotriva lui Valeriu Voronoi cu privire la repararea prejudiciului material, moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan